

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. februar 2015 — Christie's France SNC mod Syndicat national des antiquaires (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-41/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2001/84/EF — artikel 1 — intellektuel ejendomsret — auktion af originale kunstværker — følgeret for ophavsmanden til et originalkunstværk — den vederlagspligtige i henhold til følgeretten — køber eller sælger — aftalt fravigelse)

(2015/C 138/24)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Christie's France SNC

Sagsøgt: Syndicat national des antiquaires

Konklusion

Artikel 1, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/84/EF af 27. september 2001 om følgeret for ophavsmanden til et originalkunstværk skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at den person, der skal betale følgeretsvederlaget og er udpeget hertil i den nationale lovgivning, uanset om det er sælgeren, eller om det er en professionel på kunstmarkedet, der deltager i handelen, aftaler med enhver anden person, herunder køberen, at denne helt eller delvist endeligt bærer udgiften til følgeretsvederlaget, forudsat at et sådant aftalemæssigt arrangement på ingen måde berører de forpligtelser og det ansvar, der påhviler den person, der skal betale vederlaget til ophavsmanden.

⁽¹⁾ EUT C 102 af 7.4.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. februar 2015 — ŠKO-ENERGO s. r. o. mod Odvolací finanční ředitelství (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-43/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af ozonlaget — ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Den Europæiske Union — metode til tildeling af kvoter — gratis tildeling af kvoter — anvendelse af gaveafgift på en sådan tildeling)

(2015/C 138/25)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ŠKO-ENERGO s. r. o.

Sagsøgt: Odvolací finanční ředitelství

Konklusion

Artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for anvendelsen af en gaveafgift som den i hovedsagen omhandlede, så snart som denne afgift ikke overholder det loft på 10 % for tildeling af emissionskvoter mod vederlag, som er fastsat i denne artikel, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 12.5.2014.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 26. februar 2015 — Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali mod Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl — Federconsorzi, under tvangsakkord, og Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl — Federconsorzi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Sag C-104/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 288, stk. 3, TEUF — bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner — direktiv 2000/35/EF — artikel 2, 3 og 6 — direktiv 2011/7/EU — artikel 2, 7 og 12 — en medlemsstats lovgivning, som til skade for statens kreditorer kan ændre renterne af en fordring, som ligger forud for disse direktiver)

(2015/C 138/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali

Sagsøgte: Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl — Federconsorzi, under tvangsakkord, og Liquidazione giudiziale dei beni ceduti ai creditori della Federazione Italiana Consorzi Agrari Soc. coop. arl — Federconsorzi

Konklusion

Artikel 288, stk. 3, TEUF og artikel 3, stk. 3, og artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/35/EF af 29. juni 2000 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner samt artikel 7 og 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat, som har gjort brug af den mulighed, der er fastsat i artikel 6, stk. 3, litra b), i det første af disse direktiver, i den periode, der er fastsat for gennemførelse af det andet af direktiverne, vedtager lovbestemmelser som de i hovedsagen omhandlede, som til skade for en af statens kreditorer kan ændre renterne af en fordring, der følger af opfyldelsen af en aftale, der er indgået inden den 8. august 2002.

⁽¹⁾ EUT C 184 af 16.6.2014.